

Semnificațiile unei aniversări teatrale

După ce, în 1981, focșănenii sărbătoriseră împlinirea a 130 de ani de activitate teatrală atestată documentar, la sfârșitul lui 1985 ei au avut o nouă aniversare — împlinirea a zece ani de la conferirea titlului de **Teatru popular** valorosului colectiv de artiști amatori al Casei municipale de cultură. Privit din afară, de către cei ce cunosc prea puțin strădaniile trupei de amatori focșănene, sau de către cei ce, pur și simplu, nu cunosc bogatele tradiții teatrale ale Focșaniului, puternica vocație cultural-artistică a acestui oraș, adevăratul cult pentru teatru, pe care l-au avut și-l au încă și astăzi locuitorii lui, evenimentul s-ar putea să pară lipsit de prea mari semnificații. Pentru cine a luat însă parte la el, pentru cine a avut prilejul să se convingă încă o dată că Focșaniul merită să figureze pe harta teatrală a țării ca un veritabil oraș al teatrului, evenimentul capătă semnificațiile tulburătoare ale unei exemplare atitudini culturale și ale unui profund patriotism, căci ambiția focșănenilor a fost și a rămas aceea de a fi făptuitori de cultură, la scară națională. Și e neîndoielnic că printre viitorii slujitori de nădejde ai Thaliei, fie ei actori sau regizori, dramaturgi sau critici de teatru, se vor afla și unii dintre actualii elevi ai școlilor focșănene, căci în nici un alt oraș al țării nu există o manifestare de amploare și continuitate a celei de aici, denumită cu inițialele STEF Stagiunea Teatrală a Elevilor din Focșani, comportând anual o competiție finalizată cu premii, dar implicând, în primul rând, o permanentă preocupare pentru teatru, un mare respect pentru creatorii lui de ieri și de azi, o judicioasă considerare a valorilor formative pe care le poate avea teatrul în împlinirea și desăvârșirea personalității umane.

Iar dacă vom spune că spectacolele Teatrului popular din Focșani s-au bucurat, încă de la data înființării sale, în 1975 — recompensând, în fapt, un laborios și îndelung travaliu artistic — de o constantă atenție și prețuire din partea publicului și a oamenilor de teatru, din capitală dar și din celelalte teatre profesionale din Moldova, artiștii amatori fiind

efectiv sprijiniți de profesioniști în alegerea repertoriului și în edificarea propriu-zisă a spectacolelor, va fi mai lesne de înțeles faptul că aici există acum un veritabil climat teatral, o autentică emulație creatoare, răspunzând prin fapte, prin spectacole de teatru adevărat, cerințelor spirituale ale generosului și încurajatorului public din această parte a țării.

Însăși ideea sărbătoririi acestui eveniment prin reluarea spectacolului inaugural de acum zece ani — **Opinia publică** de Aurel Baranga, evident, într-o nouă distribuție și într-o nouă regie — ni s-a părut mărturisitoare pentru respectul focșănenilor față de tot ceea ce înseamnă, într-un fel sau altul, citoric teatrală. (Nu e oare elocventă, în acest sens, și minuțioasa restaurare de care s-a bucurat, în ultimii ani, cunoscutul teatru „Pastia“, în care-și desfășoară activitatea actualul Teatru popular al amatorilor?)

Regia noului spectacol, în care au fost distribuiți și câțiva dintre interpreții de la premiera inaugurală, i-a aparținut acum lui Constantin Dinischiotu, unul dintre regizorii care s-au implicat în căutările de sine ale trupei, ducând-o nu o dată la remarcabile succese pe plan național. (La cea de-a V-a ediție a Festivalului național „Cîntarea României“, trupa amatorilor focșăneni obține, în regia lui Constantin Dinischiotu, Premiul I în finală, cu piesa **Marele fluviu își adună apele** de Dan Tărchilă, într-o modernă și alertă transcripție scenică, de un patetism conținut și convingător.)

Demonstrînd, pe de o parte, că piesa lui Aurel Baranga este departe de a-și fi pierdut actualitatea, iar pe de alta, că artiștii amatori ai Teatrului popular din Focșani pot să-i asigure o autentică transfigurare scenică, regia lui Constantin Dinischiotu se bazează, ca de obicei, pe interpreți, pe care știe să-i pună în valoare la cotele adevăratelor lor posibilități creatoare. Fie că ne vom referi, așadar, la evoluția lui Vasile Onesciuc, în Chitlaru, sau la aceea a lui Petruș Hârțescu, în Cristinoiu, ambii conturînd cu pregnanță și subtilitate dimensiunea simbolică

V. P.

(Continuare la pag. 136)

MARCELA : Da. (Pauză.) Te înțeleg.

MARCEL : Dacă mă înțelegi, atunci...

MARCELA : Terminăm interviul ?

MARCEL : Care interviu ? A, interviul. Iar interviul ? Scumpul nostru interviu. Iubitul nostru interviu. Știi că-l iubesc ? Așa neterminat cum e. Și pe magnetofonul ăsta îl iubesc, și gesturile dumitale când îi dai drumul sau când îl oprești, și tot ce ne leagă de el. Ar fi păcat să-l terminăm. Hai să-l lăsăm așa.

MARCELA : Trebuie, totuși.

MARCEL : Unde-am rămas ?

MARCELA : Să reluăm de la Ce-ați simțit când ați izbîndit ?

MARCEL : Ce să izbîndesc ? A, da ! Cu ochii strălucind de bucurie, cu glasurile înecate de emoție, am sărit în sus de fericire și-am strigat (pauză) Marcela Adam, vrei să te măriți cu mine ?

MARCELA : Nu.

MARCEL : Poate n-ai înțeles bine Marcela Adam, vrei să te măriți cu mine ?...

MARCELA : Am înțeles foarte bine, dar nu se poate.

MARCEL : De ce ?

MARCELA : Pentru că farsa s-a terminat.

MARCEL (foarte sincer) : Te îndoiești de sentimentele mele ?

MARCELA : Nu mă îndoiesc, dar nu se poate.

MARCEL : Îmi închipui ce caraghios trebuie să apar în ochii dumitale.

MARCELA : Nu-i adevărat. Ești un om cald, sensibil, inteligent. Cu farmec.

MARCEL : Atunci ? Nu-i păcat să nu vă legați viața de un asemenea om ?

MARCELA (zîmbind) : Cu umor. (Cu un ton serios.) Dar îți cam place să te joci. Mie nu. (Pauză. Marcel rămîne fără replică.) Înțeleg că interviul...

MARCEL : Rămîne pe altădată.

MARCELA : Bine... (Își ia rămas bun.) Sincer mi-a făcut plăcere să te cunosc.

MARCEL : Și mie... și nouă. Lui Fane și Mirabelei o să-i fie dor de dumneata.

MARCELA : Poate am să trec să-i văd.

MARCEL : Sîmbăta după amiază și duminica vă așteptăm cu toată dragostea.

MARCELA : Promit că am să vin. La revedere.

MARCEL : La revedere. (Marcela a ieșit. Un timp Marcel rămîne nemișcat. Apoi lui Fane și Mirabelei.) Hai, copiii, la culcare. (Vede magnetofonul Marcela. Îl ia în mînă, face cîteva pași și strigă.) Marcela Adam ! (Apoi, cu aparatul în brațe, se așază în fotoliu.) Îți mulțumesc. (Din vecini se aude cîntîndu-se mat fals ca oricînd, valsul lui Chopin. Ascultă zîmbind, apoi.) Ce frumos cîntă ! Ce muzică divină ! (După cîteva secunde, se aud bătîți în calorifere, sonerii etc., parcă întregul bloc a intrat în alertă. Impasibil, zîmbind, Marcel ascultă valsul în timp ce cade

C O R T I N A

(Continuare de la pag. 38)

a personajelor lor exponențiale, fie la profilurile morale schițate cu aplomb, în tușe delicate, de Paula Grosu (Otilia), sau în tente caricaturale, de Valeria Dugheană (Niculina Gologan), fie că vom remarca, în sffrșit, precizia și dezinvoltura compoziției realizate de Cezarina Hanganu (în Maricica Tunsu), va trebui să subliniem, de fiecare dată, profesionalismul și arta pedagogică a muncii regizorului cu interpretii, conducîndu-i, în cazul dat, la dobîndirea unor reale performanțe artistice.

Mai puțin izbită ni s-a părut scenografia spectacolului (cu cît sînt mai simple în aparență, decourile nu sînt și mai ușor de realizat !), o mai mare atenție necesitînd și ritmul reprezentației, nu întotdeauna conform cu mișcarea scenică și cu accentele ei dramatice. Se cuvine să precizăm însă că spectacolul este, încă de la data premierei lui (1 noiembrie 1985), o certă reușită a Teatrului popular din Focșani, meritînd, cu atît mai mult,

strădania unor cizelări ulterioare, care să dea atît interpretilor cît și publicului lor o deplină satisfacție artistică.

Dedicat nu întimplător „Teatrului de amatori și valențelor lui educative“, coloclviul prilejuit de această manifestare, ce s-a bucurat de sprijinul A.T.M., a beneficiat de prezența unor distinse personalități ale vieții noastre teatrale, între care prof. univ. dr. Ileana Berlogea, decan al facultății de teatru a I.A.T.C., și prof. univ. dr. Ion Toboșaru, șeful catedrei de estetică a aceluiași institut. Intervențiile oaspeților, alături de acelea ale regizorului și ale interpretilor reprezentației, au fost urmărite cu vădit interes de un public dornic să se informeze și să participe cît mai activ la viața teatrală a orașului.

Să le dorim tuturor celor ce se străduiesc să păstreze nestinsă, în Focșani, dragostea pentru teatru, noi, importante și prestigioase realizări artistice, pe măsura talentului, pasiunii și dăruirii lor.